

OSTROVY S PESTROU MINULOSTÍ

ZPRÁVA, objevená se v minulých dnech v tisku, že Angličané pomýšlí na předsání svých ostrovů v moři Karibském, Západní Indii, Spojeným Státům v úhradu svého válečného dluhu, připomíná zapomenutému světu dobrodružství tak romantické a tak pestré, že vyzývají se pohádkám Tisíce a jedné noci. Vychází vzpomínky na slavné staré námorní historie o odvážných pirátech a ukradených nákladech zlata a drahokamů, jimž rovněž se toliko poklady starých lodí.

Pro svou krásu a přírodu bohatství ostrovy tyto staly by se velice cenou novou naší državou, kdyby Anglie provedla svoje plány. Získal bychom ostrovy, které jsou považovány za jedny z nejkrásnějších na celém světě a mají velice pestrou historii. Ostrovy tyto hrály velkou roli ve starých dobách, kdy loď mořských pirátů z černou vlajkou, opatřenou umrlčí hlavou a skříženými kordy, křižovaly sedm moří a přepadaly lodě starých kopeč.

Nejproslulejší postavy těchto pirátských historií, které s takovým zájmem jsme četli ve svých mládí, učinily ostrovy tyto svým domovem Bahamy, Jamajku, Trinidad a jiná místa v moři Karibském vyvolávají vzpomínky na zásluhy slavných mořských pirátů, kteří žili tu v nádhře a rozkoši, o jaké se ani nezdá dnešním penězovládcům. Snadno nabývali svého jmění a snadno se zase s ním loučili, užívající v plné míře všeho, co svět mohl jen poskytnouti.

Jaké vzácné poklady mohou být skryty v malebných březích krásných těchto ostrovů? Snad velká obchodní sláva znovu vrátíla by se těmto ostrovům v moři Španělském, které hrály tak důležitou roli v prvních kapitolech historie Nového světa. Výprava za výpravou vydávala se na tyto ostrovy ku pátrání po tradičních pokladech. Jednalo se o podniky legální i nelegální, o podniky soukromých osob a celých společností, ale všechny potkal stejný nezdár. Býlí písek pohřbí doposud kryje tajemství kvěpřírodných pokladů mořských lupičů, kteří křižovali po Španělském moři v dávnou zlatých dnů.

Ostrovy Karibského moře mají tak příjemné podnebí a takové scénické krásy, že ne ve světě se jim nevyrovná. Tropické ovoce a květena činí je pravým rájem na zemi. Ananasy, pomeranče, kokosové ořechy a všechno jiné ovoce jižních krajů daří se tu v míře přehojně. Vývoz tohoto ovoce a ostatních produktů před válkou byl značný a není pochyby o tom, že zase bude obnoven, jakmile nastanou normální poměry.

Historické záznamy ze dnů pirátů čtou se jako středověká románc. Vypravuje se o nich o ukrutenství ale také o kavalitní mořských lupičů a spisovatelé dobrodružných povídek našli tu neobyčejně vděčnou látku pro své historie. Objeviteli těchto ostrovů byli Španělé, kteří vztýčili tu svoji vlajku a nazvali vodě, omývajících břehy těchto bohatých ostrovů mořem Španělským. Španělé odvezli mnoho bohatství z těchto ostrovů do mateřské země. Po té dostal se sem britský dobrodruh, Sir Francis Drake, který nejpečlivěji ostrovy prohlídal za državy Anglie. Drake po té stal se pirátem a zmočil se mnohých starých španělských galejí, vozících zlato a drahokamy z jižní Ameriky.

V století Patnáctém, Šestnáctém a Sedmáctém byl tu ráj dobrodruhů, z nichž mnozí vrátili se do svých vlastí obohaceni anebo zahynuli na některé ze svých odvážných výprav. Každý z ostrovů těchto byl sídlem některého ze slavných pirátů v různých dobách a do dnešního dne vypravuje se o nich mezi domácním obyvatelstvem a ukazují se místa, která na jejich pobyt připomínají.

Nejoblíbenějším sídlem těchto pirátů byl ostrov Jamajka a řada jich také sídlila na Trinidadu. Taboga a jiné ostrovec. Jedním z těchto proslulých pirátů byl St. Kitts, o jehož odvaze a krvežíznivosti vypravují se neuvěřitelně

historie Pierre le Grand, Francouz, byl jiným dopodruhem, jehož jméno je ve spojení s nejodvážnějšími pirátskými kousky. Nohy loď příliš veliké a řádné galeje příliš vyzbrojené pro tohoto odvážného Francouze, který byl postrachem všech obchodních a válečných lodí v těchto krajích.

Jiným proslulým pirátem zde působícím byl Alexander Brass de Fer, kterému ale mluví se jako o gentlemanu, který nikdy nevrátil a nečítal ukradených obětí. Snad nejznámějším z mořských lupičů působících v těchto krajích, byl Sir Henry Morgan. Celá literatura vyšla o dobrodružství a odvážných kouscích tohoto piráta, který za svoje štěstí vyvolil si ostrov Jamajku. Tento Morgan byl jmenován anglickým králem Karlem Druhým guvernérem Jamajky. Anglický král vycházel nepochybně z předpokladu, že nejlepším hlídačem zlodějů je zloděj a nechal si ve svém výběru. Morgan si velice vážil své úřední hodnosti a pronásledoval piráty nemilosrdně. Kde kterého podal, to se mu dopadnouti, nechal ho bezohledně pověsit.

Anglie sice tomuto světu rázněmu guvernéru držela palec a líbilo se jí jeho jednání, ale Španělsko mu mnoho nevěřilo, považuje jej stále za tajného učedníka mořských lupičů, hojících se hlavně na španělských lodích. Španělské diplomaty stále pracovali proti němu u anglického dvora, ale s nevalným výsledkem. Teprve u nástupu Karlova, Jakuba Druhého, měli větší štěstí. Jakub Druhý sesadil a nechal jej vsadit do vězení.

Piráti v Španělském moři byli nevázaná čuška, ale někdy byli obzvláště nešťastní a upřímně náboženská. Vypravuje se, že modlili se před každou bitkou, aby pro ně dobře dopadla. Své pirátské nepovažovali za zločin, snažili se uklidnit svoje svědomí tvrzením, že neokradají chudé. Když měli ve velké úctě a vypravuje se, že nikdy žádného neokradli a ani vlasu na hlavě mu nezkrátili.

Někdy takový pirát zanechal zločinné činnosti a usadil se na ploutži na některém z těchto tropických ostrovů, kde obdělával půdu a vychovával radim. Potomci některých těchto nezákonných dobrodruhů patří dnes k nejznámějším a nejpronímanějším obyvatelům ostrovů. Ale ani oni nevědí, kde jsou skryty velké poklady mořských lupičů, o kterých se vypravují celé legendy.

Proslulý kapitán Kidd také působil v tomto Španělském moři a historie o jeho pokladech, ukrutných v bílém písku při pobřeží vedly mnohé k jeho hledání. Nikdo ale nebyl tak šťastným, aby aspoň část těchto pokladů našel. Jméno kapitána Kidda bylo učiněno nesmrtelným v četných románěch a povídkách z jeho dnů, které do dnešního dne jsou oblíbenou četbou naší mládeže.

Piráť Černovous také opeřoval v tomto Španělském moři, ale k ukrutí svých pokladů volil výhlednou pobřeží Spojených Států. Tradice praví, že ukrul svoje poklady pod poloostrovem, vybihačím z Marylandu do Chesapeake zálivu, několik mil pod Queens-townem. Po pokladu tomto bylo pátráno, ale nikdy nebyl nalezen. Tento Černovous neměl toliko smysl pro zlato, drahokamy a drahé hodváby, ale také pro slávu ženskou tvář. Dopadl-li na přepadné loď hezkou ženou, pravidelně unesl ji do svého doupěte, kde zařídil si pravý harem.

Sláva námořních lupičů začla již dávno. Ale není pochyby, že vyprávění o ní bude zajímat ještě celou řadu pokolení a že jména jejich dlouho neupadnou v zapomnění.

DLOUHÝ ŽIVOT

LBUČE si dosud v hojnosti jídla a pochutnává si s náležitým gstem na dýmce tabáku, jakkoliv je slepým a částečně též hluchým, Tomáš Morris, dlouholetý osadník Custer okresu v Ne-

Anglický premier na prázdninách.

Fotografie Lloyd George, anglického premiéra, užívajícího klidu nedělního odpolední v Criceth v Anglii. Premier je věrným stoupencem Isaha Waltona a jeho láska k moři a třem proudům je všeobecně známa po celé Anglii.

brasee a jeden z nejstarších lidí ve Spojených Státech, nyní 125 let starý, tráví poslední dny svého života v obydlí svého přítele, Karla Myttona, a čeká na zavelání k té velké armádě.

V minulých dnech tento známý starce navštívil byl novinářským zpravodajem, který snažil se vyvést člověka, který žije více než 100 let. Dědeček Morris větší část dne a noci prospí a probouzí se toliko na několik chvil, aby se najedl, napil a zakouřil. Na malé tabuli u jeho lůžka vždy je v pohotovosti nějaké jídlo, neboť staře probouzí se nepravidelně a často za noci. Dědeček dosud je schopen najísti se bez cizí pomoci a sám také je s to napepat si dýmku a zapálit si ji. Má výborný apetýt a spotřebuje také značné množství tabáku.

Často dědeček Morris probudí se za noci a po jídle zapálí si dýmku. Jednou zapálil postelní prádlo a byl by snad uhořel, kdyby rodina nebyla uznamenala dým a nepříspěchala mu ku pomoci. Od té doby je ale opatrnějším. Morris má velkou sbírku holí, na kterou je neobyčejně pyšným. Když domáci přestýlají jeho postel, nebo čistí světnici, staře vstane, vybere si některou ze své sbírky holí a bez cizí pomoci dojde si k židli, kde vyčkává do končení práce. Někdy při tom promluví, ale ne mnoho. V poslední době mluví velice zřídka, jakkoliv dříve rád si popovídal se svými přáteli.

Jedna tabáčnická firma před časem poslala mu balík tabáku, který Morrisovi značně chutnal. Nechal firmě dopsat, že tabák je znamenitý a že mu chutná a od té doby dostává od tabáčnické firmy tabák pravidelně. Silná káva jest jinou pochoutkou tohoto starého muže a vypije jí značné množství. Morris nebyl nikdy ve svém životě abstinentem. Po celý svůj život

opil alkoholické nápoje a přítomná prohibice se mu nelíbí. Prohlásil je, že je příliš starý, aby navýkl si prohibice a zajisté každý dá mu za pravdu.

Morris je starým mláďencem a ženskou nemá ve velké lásce. Vypravuje se, že před lety, nežli opustil Anglii, byl zasnouben; ale dívka ta buď zemřela anebo stala se mu nevěrnou, a Morris od té doby jeví jistou antipatii ku krásnému pohlaví. Ale k ženským členům Myttonovy rodiny chová se Morris laskavě, což naznačuje že váží si dobrého jednání.

Tomáš Morris narodil se v Berrew, v hrabství Montgomery, Severní Wales, v roce 1794, a bude-li žít do 15. ledna, 1920, dovrší 126. roku svého věku. Byl 21 rok star, když došlo k bitvě u Waterloo. Vada na noze byla příčinou, že nebyl odveden. Nebyť toho, byl by se nalézal v anglické armádě, jež zřetila moeného Napoleona.

Mytton, který nyní pečuje o starého muže, byl needníkem a Morris ve staré vlasti. Vstoupil k němu do učení, když byl 12 let star. Morris je povoláním obyvnikem a přistěhoval se do Ameriky v roce 1871 spolu s Myttonem. Usadil se v Blackstone, Ill, kde provozoval svoje řemeslo po deset let. Později se odstěhoval do Harrison okresu v Missouri, kde žil po čtyři roky. Do Custer okresu přišel v roce 1886 a usadil se nedaleko Westerville, kde bydlí od té doby.

Morris je nepochybně nejstarším obyvnikem Spojených Států. Není pochybnosti o jeho stáří, je-liž Myttonovi podařilo se získati spolehlivé záznamy o jeho narození. Vedle toho žena 80 roků stará, žijící nyní v hrabství Montgomery, dopisovala si s Myttonovými a sdělila, že se dobře pamatuje na Morrisa, který pracoval pro její rodiče, když sama byla malou dívkou. Tehdy již Mor-

ris byl mužem pokročilého věku. Morris neměl ani děti ani prapů, ale ještě před pěti roky jeho po moť byla vchována a mohl vyprávěti o různých věcech, které se u dehrály za jeho života. Před dvěma roky Morris oslepl a v poslední době také ochlebl, tak že slýká jenom s potížením.

Morris žil za kněze administrace Spojených Států a byl 3 roky starým, když George Washington prohlásil svoji rozlučnou řeč.

UKRUTNOSTI BOLŠEVIKU

ZVLÁŠTNÍ vyšetřovací komise, která ustanovena byla generálem Denkinem k vyšetření bolševického teroru v krajích jižního Ruska, které dohry byly znovu sbory dobrovolnické ruské armady, poslala v minulých dnech zprávu o výsledku svého šetření a z této vychází na jevo, jak bolševici ukrutně ničili životy i nejlepší svobů Ruska.

Byla vyslovena celá řada o sobě a na základě jejich informací vykopány byly i oběti bolševického teroru v různých místech, tak aby se zjistila pravda prohlášení různých svědků. Jednalo se hlavně o vyšetření osudu padesáti dvou bolševických rukojmích z jižního Ruska, mezi kterými nalézala se celá řada všeobecně známých osobností. Zpráva úřední o tom praví:

Všichni rukojmí, počtem padesát dvě osoby, mezi nimiž nalézal se slavný, několikanásobný vítěz nad rakouskými vojsky, generál Ruskij, i druhý slavný generál, proslavivší se v bulharsko-turecké válce, jemuž ve světové válce připadl čestný úkol velitele ruské severní armády, operující proti Němcům, Radko Dimitrijevič, jakož i mnoho jiných znamenitých generálů a osobností, byli předvedeni do místnosti mimořádné komise na potírání protirevoluce, usleznajíc se na Jermejevském propletku v Pětichorsku. Tam generál Ruskij, staře více než 60 let, upadl do mdlob. Všichni rukojmí zavřeni byli do jednoho pokoje, ze kterého je vyvolávali do druhého pokoje, kde s nich svlékali oblek, jež byl odkládán na zem. V tomto pokoji jim zakládali ruce vzad a zuba je svázali tenkým drátem, načež je odváděli do pokoje třetího.

V takovém stavu, ve spodním prádle a se zavázanými rukama, odvedli část rukojmích na městský hřbitov. Bylo 11 hodin v noci. Cestou generál Ruskij s tesknou ironií poznamenal, že svobodné občany vedou bezdůvodně na smrt a že on, který celý svůj život sloužil vlasti a dosáhl důstojenství generála, má trpěti od Rusů.

Jeden z doprovodu na ta slova zavolal: "Kdo tu mluví, generál?" Ruskij na to odpověděl: "Ano, generál." Následovala rána pažbou a rozkaz mlčet. Všichni pak kráčeli dále za hrobového mlčení. Na hřbitově byla již připravena jáma, kde se všichni zastavili, načež dán byl rozkaz, aby všichni rukojmí byli vlečeni do naha.

Na to zahájena byla poprava. Rudí gardisté ušekávali obětem slova: "První zabili nějakého starce, který byl nepochybně slavný, neboť se táral, jak má jít k zámu. Katové naličovali svým obočím kleknouti a natahnouti ústa. Když byl na té byly jim zasazovány rány kordy. Katové ale v pruel této neměli náležitě zrůdnosti a nodařilo se jim ublížit oběti jedinou ránou. Někdy zasadili po a více ran, nežli obět umrtlil. Některá stáhla a tržila, ale většina umírala mlčky.

Hrobníci Obřezav a Vasiljev, kteří kopali hroby a byli nuceni být přítomnými také popravě, odesli stranou. Slyšeli ale chrastění odsekutých kostí. Patrně také nedostatek světla byl příčinou vedle neobratnosti katů, je třeba poprava značně dlouhá.

Když byly usmrceny prve čtyři oběti, velitel eskorty přikázal: "A teď se chopte generála Ruského. Jíz dosti dlouho seděl a již jest selknut." Svědek Wagner tvrdí na základě sdělení bývalého předsedy mimořádné komise na potírání protirevoluce, Kravce, jež byl popravě přítomen, že generál Ruskij před svou smrtí pravil, obraje se ke své kataně: "Jsem generál Ruskij, i pamatujte si, že za mou smrt se vám pomstí ruští lidé." Rka tato slova, generál Ruskij sklonil svou hlavu a volal: "Sekejte!"

Druhý svědek Timrod sdělil obsah rozhovoru jednoho z pohlavců mimořádné komise, Atarabekova, jež na otázku, je-li pravda, že rudokvarději odepřeli zastřelení generála Ruského a Radka Dimitrijeviče, odpověděl: "Ano, je to pravda, ale Ruského jsem zabíjí já sám, po tom, když on na moji otázku, uznávali nyní velkou ruskou revoluci, odvětil: "Já vidím pouze velké loupežnictví!"

Generál Ruskij zemřel na základě výpovědi svědka Vasiljeva po pěti zasazených mu ranách, nevydáv při tom ani hlasu. Poprava těchto nevinných lidí byla tak příšernou podivnou, že dva katané rudokvarději odřekli vyplňovati svou lidskou povinnost. Velitel eskorty odšel je ke vratům hřbitova. Během popravy sechoval se druhý hrobník Obřezov za jeden pomník. Po nějaké chvíli rukokvarději jej zavolali. Přistoupiv k místu popravnímu uslyšel, že jeden z popravovaných, jemuž ton dohou byly zasazovány rány, zlořečil a žádal, aby stínal lépe. "Jestli sekaš, sekej pořádně!" vykřikl. Kat, dle všeho nekrášený, rozrazil se. Opakuje: "Jestli máš málo, tak na!" počal zasazovati rány za ranou. Svou obět dobil již na zemi.

Ráno hrobníci zasypali hroby. Tenká vrstva půdy pokryla rozsápaná těla mrtvečků a sechovala je na čas před lidskými zraky. — Avšak vzezení místa kolem hrobů ještě dlouho svědčilo o zločinech minulého noei. Kolem hrobů stály louže krve. Kříže a pomníky nedaleko stojící byly postříkány krví a částmi mozku. Neobyčejně důstojenství a zmužlost projevil i generál Radko Dimitrijevič, jež na nabídku se strany bolševiků, aby se postavil v čelo rudé armády, odpověděl: — "Opustil jsem svou vlast, abych sloužil velikému Rusku; avšak sloužití chámovi nechei, a proto dávám přednost smrti!"

Vyšetřování poskyto bohatý materiál pro charakteristiku katanů bolševických rukojmí, a to: Stelmaehovič, B. Kravce a Atarabek, těchto "sovětských pracovníků" — nazvám, ve skutečnosti však lidí zločinných, kteří v ničení lidských životů a krveprolívání spatřovali rozkoš.

POCTA MESTA CHATEAU THIERRY PRO NASE PADLE HRDINY

Sečna při slavnostech pokládání základního kamene pomníku, který bude zbudován v městě Chateau Thierry ve Francii na pamět padlých hrdinů Třetí divize. Major generál Howze, velitel Třetí divize, oslovuje shromáždění na náměstí.

Teší se dobrému spánku. — "Mohu poctivě říci," píše pan William Bredow z Bad Axe, Mich., "že Dr. Petra Hoboka vykonalo pro mě mnoho dobra. Mohu nyní dobře jísti a spát, něco, co jsem dříve činiti nemohl." — Tento chvalná známý bylinný lék nikdy nezklame vykonatí dobro. Není to lékárnický lék, zvláštní jednatelé ho dodávají. Píšte na Dr. Peter Fahrney & Sons, Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. — Advertisement